

Jutustab ühismajandi esimees

A. LEPASAAR

Tunneme koos lugejatega huvi, kuidas Ed. Vilde nimeline kolhoos on jõudnud vabariigi parimate hulka.

Lühidalt jutustab sm. Lepasaar meile järgmist...

1955. a. oli piimatoodang madal ja seega sissetulekud sellest väikesed, kõigest 500.000 rubla. Paremäl järjel ei olnud samuti seakasvatus. Alustasime vanade ruumide ümberkohandamist nuumikutele (seakasvatusest laekuvad tulud kõige kiiremini). 1958. a. realiseerisime 1280 peekonit kaaluga à 96 kg. Nii ongi tulud seakasvatusest kasvanud ajavahemikul 1955.—1958. a. 213.000 rublalt 1.400.000 rublani aastas. Tähendame siia juurde veel seda, et sissetulekud piimatoodangust nimetatud ajavahemikul suurenesid samuti 1.400.000 rublani. Võimegi öelda — loomakasvatus on meil põhimine tootmisharu.

Eelkõige osutasime suurt tähelepanu söödabaasi tugevdamisele. Kui mõned aastad tagasi majandil põldheinakülvid peaaegu puudusid, siis nüüd ulatub ainuüksi lutserni külvipind 470 ha-le. Oli tarvis tõsta ka teravilja kogutoodangut. Seda küsimust lahendame peamiselt viljakuse tõstmisega olemasolevatelt pindaladelt. Teravilja kogutoodang on viimase paari-

kolme aasta jooksul kolmekordistunud.

Nüüd on meil söödabaasi laiendamisel üheks tähtsaks küsimuseks mahlakate kultuuride saagi tõstmine.

Seakasvatuse veelgi laiendatuslikumaks edasiarendamiseks laiendame järsult kartuli alla minevaid põlde, 200 ha — see on 1959. a. plaan.

Kolhoosi üldtulud ulatusid meil möödunud aastal kuuele miljonile rublale. Seda pole me kergelt saavutanud. Nende arvude ja näitajate taga seisab ühismajandi töökas kollektiiv. Nii mitmegi meie eesrindlase nimed on tuntud laiemas ulatuses. Põhimine edasiliikumisel on hool töötava inimese vajaduste rahuldamise eest. Üle 10 rubla avansina normipäeva kohta maksta — see ei ole enam probleem. Kõrge normipäevatasu kõrval on meil võimalik pöörata veelgi suuremat tähelepanu laiendatud taastootmisele. Ainult mullu kulutasime uusehitustele 1.500.000 rubla, kandes jagamatusse fondi 20% tuludest.